

TALK OF THE CITY

Από τον ο Γιώργο Χατζηβασίλη



ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Ο δύσκολος Ιούλιος της διπλωματίας

Η ελληνική εξωτερική πολιτική θα βρεθεί σε λίγο αντιμετώπιση με δύο... γνώριμα ζητήματα, το Κυπριακό και την ονομασία των Σκοπίων. Και τα δύο θα επανέλθουν πιεστικά στο προσκήνιο. Ήδη μάλιστα ο μοιρολατρικός χορός των συνωμοσιολογούντων άρχισε να τραγουδάει εκείνο το «αμάν τι πάθαμε, τι μας σκαρώνουν πάλι».

Τους αρέσει, και αρέσει γενικά, το στερεότυπο μιας καπμένης Ελλάδας που πέφτει θύμα μιας ακόμη συνωμοσίας τη στιγμή που περνάει βαθιά κρίση. Θα χρειασθεί σθένος από την πλευρά της κυβέρνησης, αλλά και της αντιπολίτευσης, προκειμένου να μην εμπλακούν τα δύο αυτά ζητήματα στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι. Οποτε συνέβη αυτό, άλλωστε, η χώρα ζημιώθηκε, γιατί αντί για τα εθνικά συμφέροντα οι πολιτικοί ηγέτες μας είχαν τον νου τους

στην επιβίωσή τους και μόνον.

Στο Κυπριακό, παραμονεύει στον ορίζοντα μια κρίση. Δύο διεθνείς εταιρείες έχουν ανακοινώσει την πρόθεσή τους να αρχίσουν έρευνες στην κυπριακή ΑΟΖ τον Ιούλιο. Οι αισιόδοξοι πιστεύουν πως οι έρευνες δεν θα επηρεασθούν από τη διαπραγμάτευση για την επίλυση του προβλήματος. Οι απαισιόδοξοι ανησυχούν ότι οι εταιρείες θα αναβάλουν τις έρευνες εάν δεν υπάρξει κάποια συμφωνία, φοβούμενες τις τουρκικές αντιδράσεις. Στη Λευκωσία, ορισμένοι έχουν πεισθεί ότι η Ουάσιγκτον θα στηρίξει με κάθε τρόπο τα κυπριακά συμφέροντα επειδή ο επικεφαλής του Στέιτ Ντιπάρτμεντ ήταν επικεφαλής της ΕΧΧΟΝ, η οποία είναι μία από τις δύο εμπλεκόμενες εταιρείες. Προφανώς αγνοούν τα στοιχειώδη για το πώς λειτουργούν τα πράγματα στις ΗΠΑ...

Μέσα στις επόμενες εβδομάδες θα φανεί εάν η Αγκυρα είναι διατεθειμένη να κάνει υποχωρήσεις που θα καταστήσουν εφικτή μια συμφωνία, η οποία θα έχει πιθανότητα αποδοχής από την ελληνοκυπριακή κοινότητα. Γιατί αυτό που πρέπει οπωσδήποτε να αποφευχθεί είναι η καταστροφική επανάληψη της απόρριψης μιας συμφωνίας μέσω ενός νέου δημοψηφίσματος. Το Κυπριακό, άλλωστε, βρίσκεται πολύ κοντά στο σημείο της μη επιστροφής, στο σημείο, δηλαδή, που θα ανακρουχθεί ως μη επιλύσιμο πρόβλημα. Η συγκυρία είναι δύσκολη και αν κάποιος επρόκειτο να στοιχηματίσει, θα πρέπει μάλλον να βάλει τα λεφτά του στη μη λύση. Αυτό ήταν πάντοτε το ασφαλές στοιχείο κατά τα τελευταία 43 χρόνια. Από εκεί και πέρα θα παιχθεί το παιχνίδι της επίρριψης ευθυνών, το γνωστό blame game.

Όσο για το ζήτημα των Σκοπίων, είναι προφανές ότι είναι προς το συμφέρον μας να βρεθεί μία λύση η οποία δεν θα τσαλακώνει το πρεστίτζ της χώρας και ταυτόχρονα θα προστατεύει το γειτονικό κρατίδιο. Με δεδομένες τις εσωτερικές πολιτικές ισορροπίες, τα περιθώρια χειρισμών για τον κ. Τσίπρα είναι ελάχιστα. Η νέα κυβέρνηση των Σκοπίων επιχειρεί να πείσει ότι κάτι άλλαξε εκεί μετά την ήττα του κ. Γκρούεφσκι. Θα χρειασθούν, όμως, απτές πράξεις και υποχωρήσεις για να αλλάξουμε σελίδα σε αυτήν την τλαιπωρημένη σχέση.

Ο Ιούλιος ενδέχεται, λοιπόν, να είναι καυτός μήνας για την ελληνική διπλωματία. Με σύνεση και χωρίς διχασμούς θα αντιμετωπίσουμε τις προσκλήσεις. Ο,τι και να μας σκαρώνουν...

ΑΥΓΗ

Οι 50 αποχρώσεις του... μαύρου

Η κρίση, τα Μνημόνια και όλα όσα έγιναν από το 2009 και μετά άφησαν βαρύ το αποτύπωμά τους όχι μόνο στην κοινωνία και την οικονομία αλλά και στο πολιτικό τοπίο της χώρας μέσω των τεκτονικών αλλαγών που πυροδοτήθηκαν. Κόμματα και πολιτικοί, που άλλοτε κυριαρχούσαν, επλήγησαν ανεπανόρθωτα ή εξαφανίστηκαν και συνολικά όσοι διατηρήθηκαν στη συντριπτική πλειονότητά τους, για να μην πούμε όλοι, μετακινήθηκαν από τις αρχικές οπτικές γωνίες και τα στερεότυπα δεκαετιών που είχαν. Όχι πάντα για καλό, ούτε πάντα για κακό.

Είναι δεδομένο ότι αυτή η μεταβατική περίοδος δεν έχει τελειώσει. Ο κύκλος των αλλαγών στο πολιτικό σκηνικό δεν έχει κλείσει και αυτό δεν έχει να κάνει με ασφαλείς πληροφορίες ή με «κορυφαίους κύκλους που έχουν γνώση», όπως συνηθίζουμε συχνά - πυκνά οι δημοσιογράφοι να γράφουμε είτε στα ρεπορτάζ είτε στις αναλύσεις.

Δεν χρειάζεται ούτε μαρξιστική ανάλυση ούτε έρευνα αγοράς για να πει κανείς με σχετική πάντα ασφάλεια ότι η πορεία μετάβασης θα έχει κλείσει μαζί με το πολυπόθητο γύρισμα της σελίδας για την οικονομία και την κοινωνία της χώρας.

Στο νέο σκηνικό που διαμορφώνεται

καθημερινά, όποιος διατηρεί επαφή με την κοινωνία αντιλαμβάνεται ότι χρειάζονται σοβαρότητα, καθαρό όραμα και εν τέλει πολιτικοί και κόμματα που αναλαμβάνουν την ευθύνη των επιλογών.

Πώς μπορεί να επιβιώσει ένα κόμμα στο αύριο που διαμορφώνεται όταν στηρίζεται μόνο στον επικοινωνιακό βραχίονα της πολιτικής, στις προπαγανδιστικές στρακαστρώκες, στους υπερφίλους πανηγυρισμούς, στην καταστροφολογία και στον μηδενισμό;

Πόσο μακριά μπορεί να βγάλει η στρατηγική του "Βάστα, Σόιμπλε", το όραμα του το "τόσα κι άλλα τόσα μέτρα" και πόσο μπορεί να διεισδύσει στην κοινωνία το επικοινωνιακό... όπλο της καταστροφολογίας; Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά είναι ένας μονόδρομος που οδηγεί στην ανυποληψία. Μπορεί να τροφοδοτεί με υλικό και να σε υμνούν τα τrol που έχεις δημιουργήσει, αλλά για την κοινωνία που έχει πληγεί από την κρίση φτάνει αυτό; Μήπως να κοιτάξουν ξανά στον καθρέφτη τους στη Ν.Δ., που σε κάθε ανακοίνωσή τους, είτε για το Eurogroup είτε για όλα τα υπόλοιπα θέματα, η κριτική τους επικεντρώνεται στις 50 αποχρώσεις του... μαύρου και της καταστροφής;

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Χιλιάδες παιδιά εκτός σταθμών

Τα πρώτα στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα προχτές, σχετικά με τις αιτήσεις των οικογενειών που θέλουν να φιλοξενηθούν τα παιδιά τους σε παιδικούς σταθμούς μέσω ΕΣΠΑ, δηλαδή δωρεάν, προαναγγέλλουν ένα δύσκολο καλοκαίρι κι ένα ακόμα πιο δύσκολο φθινόπωρο για δεκάδες χιλιάδες εργατικά - λαϊκά νοικοκυριά. Κι αυτό γιατί περίπου 50.000 παιδιά τέτοιων οικογενειών δεν θα γίνουν δεκτά, με βάση τον προϋπολογισμό και τα κριτήρια που θέτει το πρόγραμμα. Και, βέβαια, δεν είναι μόνο εκείνα τα παιδιά που δεν θα ενταχθούν σε σταθμούς, στο πλαίσιο του παραπάνω προγράμματος, αλλά και χιλιάδες άλλα, των οποίων οι γονείς δεν έκαναν αίτηση, επειδή ήξεραν εκ των προτέρων ότι δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις συμμετοχής. Έτσι, αποδείχτηκε πανηγυρικά ότι όσα έλεγε η κυβέρνηση πριν από μερικές εβδομάδες ότι, δηλαδή, τη νέα σχολική χρονιά θα καλυφθούν οι ανάγκες σχεδόν όλων των παιδιών, εντάσσοντας μάλιστα αυτήν την εξαγγελία στα περίφημα «αντίμετρα», ήταν μία ακόμα κοροϊδία σε βάρος τους, που επαναλαμβάνεται συστηματικά από χρόνο σε χρόνο...